Lietas arhīva Nr. C-1338-18/22
ECLI:LV:VRT:2018:0911.C71133818.4.S

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2018.gada 11.septembrī

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Seisuma
tiesas sēdes sekretāre M.Mūrniece

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Biedrība „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasībā pret /pers. E/ par zaudējumu un likumisko procentu piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

Tiesā saņemts Biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" (turpmāk prasītājs) prasības pieteikums pret /pers. E/ (turpmāk atbildētāja) par zaudējumu un likumisko procentu piedziņu.

Prasītājs prasībā lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas galveno parādu EUR 4753.93 un likumiskos procentus EUR 665.33, lūdz piedzīt visus tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 451.51, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3.20, lūdz noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2004.gada 2.oktobrī Vācijā notika ceļu satiksmes negadījums (turpmāk - CSNg), kurā tika iesaistīts atbildētājai piederošais transportlīdzeklis /TL marka/ 323, Latvijas valsts reģistrācija. /numurs/.

CSNg rezultātā tika nodarīti zaudējumi Auhan Vardan piederošajam transportlīdzeklim /TL marka/ ar reģistrācijas Nr./numurs/, ka arī cieta pats /pers. G/.

CSNg zaudējumi tika nodarīti ar atbildētājas transportlīdzekli /TL marka/ 323, Latvijas valsts reģ. Nr./reģistrācijas numurs/.

Uz CSNg brīdi nebija veikta zaudējumus nodarījušā transportlīdzekļa /TL marka/ 323, Latvijas valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (turpmāk - ????).

Saskaņā ar ???? likuma 51.panta otro daļu - no ???? Garantijas fonda līdzekļiem izmaksā zaudējumu atlīdzību starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos.

Gadījumā, kad ārvalstī nodarīti zaudējumi ar Latvijas Republikā reģistrētu neapdrošinātu transportlīdzekli, apdrošināšanas atlīdzība tiek izmaksāta saskaņā ar Zaļās kartes sistēmas Biroju padomes un Ģenerālajā asamblejā 2002.gada 30.maijā pieņemtajiem iekšējās kārtības noteikumiem, kas grozīti ar ZK Biroju padomes Ģenerālās asamblejas lēmumu 2008.gada 29.maijā un kas spēkā arī CSNg brīdī (Internal Regulations spēkā esošā redakcija, turpmāk – IKN).

2003.gada 28.jūlijā Eiropas Kopienu Komisija (turpmāk - EKK) pieņēma Eiropas Savienības dalībvalstīm adresētu lēmumu Nr. 2003/564/EC, kam pielikumā pievienots daudzpusējais nolīgums starp Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu un citu asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem, kas parakstīts 2002.gada 30.maijā un ir neatņemama lēmuma sastāvdaļa.

Latvija daudzpusējam nolīgumam pievienojusies 2003.gada 1.novembrī, parakstot daudzpusējā nolīguma Pielikumu Nr.1. Saskaņā ar Zaļās kartes Biroju padomes paziņojumu daudzpusējā nolīguma 1.pielikums Latvijai kļuva saistošs ar 2004.gada 30. aprīli.

Saskaņā ar IKN 3.4.punktu, birojs visas apdrošināšanas atlīdzības izmaksas risina autonomi, ievērojot tos tiesību aktus, kas piemērojami valstī, kurā nelaimes gadījums noticis (šajā gadījumā - Vācijas tiesību aktus). Saskaņā ar minēto punktu birojam, kurš administrē lietu (šajā gadījumā - INTERSCHADEN GMBH) ir ekskluzīvas tiesības visos jautājumos, kas saistīti ar attiecīgās valsts nacionālo tiesību aktu skaidrojumu.

IKN 5.1.punkts paredz, ka pēc apdrošināšanas atlīdzības izmaksas un papildus zaudējumu, kas radušies saistībā ar prasības administrēšanu (piem., juridiskie pakalpojumi, transportēšana u.c.), atlīdzināšanas viena gada laikā no dienas, kad izdarīts pēdējais maksājums par labu cietušajam, tam, kurš administrē lietu (šajā gadījumā - INTERSCHADEN GMBH), pa faksu vai e-pastu jānosūta prasība atlīdzināt minētos zaudējumus un atlīdzību par prasības kārtošanu biroja dalībniekam (apdrošinātājam) vai attiecīgajam birojam (šajā gadījumā prasītājai, jo transportlīdzeklis nav bijis apdrošināts). Minētajā punktā arī norādīts, ka atlīdzību par prasības kārtošanu, kas maksājama attiecīgajam birojam, nosaka ZK Biroju padome. Ar ZK Biroju padomes Ģenerālās asamblejas 2003.gada lēmumu Nr.2 (informācija par minēto lēmumu pieejama ZK Biroju padomes mājas lapā) tika noteikts, ka atlīdzība par prasības kārtošanu tiek aprēķināta 15% apmērā no zaudējumu summas, bet ne mazāk kā 200 EUR apmērā.

Saskaņā ar IKN 5.2.punktu LTAB jāapmaksā prasības 2 mēnešu laikā, skaitot no pieprasījuma dienas, pamatojoties uz ārvalsts biroja pieprasījumu, neskatoties uz to, ir vai nav saņemti dokumenti, kas apliecina zaudējumu apmēru un izmaksu cietušajam.

2005.gada 20.jūnijā un 6.jūlijā prasītājs saņēmis INTERSCHADEN GMBH atbilstoši IKN 5.punktam iesniegto pieteikumu ar lūgumu atlīdzināt INTERSCHADEN GMBH 2004.gada 2.oktobrī notikušajā CSNg radītos zaudējumus, un atbilstoši IKN piemērojamos administrēšanas izdevumus, bet pavisam kopā EUR 4667,85, t.sk. apdrošināšanas atlīdzība par transportlīdzekli un ārstēšanas izmaksas un IKN 5.punktā noteiktās atlīdzības par prasības kārtošanu.

Prasītājs, atbilstoši INTERSCHADEN GMBH pieteikumiem, 2005.gada 10.augustā pieņēmis lēmumus Nr.05/2005, Nr.06/2005 un Nr.07/2005 par summu EUR 4667,85 (EUR 1583,56+EUR 1904,02+EUR 1180,27) un veicis apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, pamatojoties uz ???? likuma 44.panta otrās daļas 2.punktu un 51.panta otro daļu, kā arī IKN 10.punktu, kas paredz, ka birojiem, pamatojoties uz pilnīgu savstarpīgumu, jāgarantē visu saskaņā ar IKN nomaksājamo summu atlīdzināšana, kas izriet no jebkura nelaimes gadījuma saistībā ar transportlīdzekli, kas parasti atrodas tās valsts teritorijā, kas atrodas katra no šo biroju kompetencē, neatkarīgi no tā, vai transportlīdzeklis ir apdrošināts vai nē.

Prasītāja veikto apdrošināšanas atlīdzības maksājumu apliecina 2005.gada 15.augusta maksājuma uzdevums Nr.31.

Ievērojot minēto, prasītājs ceļ prasību par zaudējumiem sakarā ar izmaksu INTERSCHADEN GMBH par nodarītajiem zaudējumiem

CSNg rezultātā Ayhan Vardan piederošajam transportlīdzeklim un viņa veselībai.

Prasītājs uz atbildētāja zināmām dzīvesvietas adresēm 21.11.2005.g., 29.11.2005.g., 02.08.2012.g., 08.08.2012.g., 23.05.2013.g. nosūtījis pretenzijas un bildinājumus par zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu, t.sk. arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītājs nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti.

Tā kā atbildētāja nav segusi prasītājam zaudējumus labprātīgi, prasītājs atbilstoši 2008.gada 3.novembra Sadarbības līguma Nr.00910-10-08 nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojis SIA „Juliānus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekšminētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājam ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas LVL 60,50, t.sk, PVN 21% (EUR 86,08) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar Pakalpojuma cenrādi pie sadarbības līguma, SIA „Juliānus Inkasso Latvija" faktūrrēķinu un prasītāja maksājuma uzdevumu (pielikumā).

SIA „Juliānus Inkasso Latvija" 02.09.2015.g. nosūtījis uz atbildētājas adresi pretenziju ar lūgumu veikt samaksu līdz 09.09.2015.g. t.sk. arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā pret atbildētāju tiks celta prasība par zaudējumu summas, likumisko procentu un ar zaudējumu piedziņu saistīto izdevumu un tiesas izdevumu piedziņu LR normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Tā kā apmaksa netika veikta brīdinājumā noteiktajā termiņā, aprēķināti zaudējumu apmaksas kavējumu likumiskie procenti, kas ir 6 procenti gadā. Likumiskie procenti aprēķināti par laika periodu no 09.09.2015.g. līdz 24.01.2018.g. par 867 kavētām dienām un sastāda EUR 665.33.

Prasītājs lūdz piedzīt zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumus EUR 86.08, kas prasītājai radušies atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kārtībā.

Prasītājs norādījis, ka pirms vēršanās tiesā mediācija netika izmantota strīda risināšanai, kā arī turpmāk prasītājs nepiekrīt izmantot mediāciju.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1759., 1779., 1784.pantu, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, 42.panta, 44.panta otrās daļas 2.punkta, 51.panta otrās daļas un trešās daļas, OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punktu.

Atbildētājai nosūtīts prasības pieteikums uz deklarēto dzīvesvietas adresi, nosakot sniegt tiesā paskaidrojumus, tiesas noteiktajā termiņā atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus, pasta sūtījums atgriezts tiesā kā neizsniegts. Atbildētājai nosūtīta tiesas pavēste un atkārtoti nosūtīts prasības pieteikums, sūtījums atgriezts tiesā ar Latvijas pasta atzīmi, ka atbildētāja mainījusi dzīvesvietu.

Tā kā atbildētāja deklarētajā adresē tiesas nosūtītos dokumentus nav saņēmusi, kas neietekmē dokumentu paziņošanas faktu, līdz ar to, atzīstams, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta otrās daļas prezumpcijai dokumenti atbildētājai izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas. Atbildētājai bija jānodrošina korespondences saņemšana savā deklarētajā adresē, ko viņa norādījusi saziņai ar valsti.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis SIA „Julianus Inkasso Latvija" /pers. O/ nav ieradies. Iesniegumā tiesai lūdzis tiesu izskatīt prasību bez pārstāvja piedalīšanās, norādījis, ka prasību uztur pilnā apmērā.

Atbildētāja /pers.E/ tiesā nav ieradusies. Par neierašanās iemesliem tiesai nav paziņojusi, nav lūgusi lietas izskatīšanu atlikt. Par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta noteiktajā kārtībā ar tiesas pavēsti, kas nosūtīta uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 1.un 2.punktu pusēm ir pienākums pēc tiesas aicinājuma ierasties tiesā un savlaicīgi rakstveidā paziņot par iemesliem, kuru dēļ nevar ierasties uz tiesas sēdi. Tiesa secina, ka atbildētāja ir apzināti atteikusies no savu tiesību realizēšanas un uzņēmusies risku par to, ka lieta var tikt izskatīta bez viņas klātbūtnes.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.

Izskatījusi prasītāja pārstāvja iesniegumu, izvērtējusi lietas apstākļus, ka lietu var izskatīt, tiesa nolēma lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja un atbildētājas klātbūtnes.

Ievērojot Civilprocesa likuma 208.[1] panta noteikumus, tiesai saskaņā ar panta pirmo daļu lietā jātaisa aizmugurisks spriedums, jo atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus par prasību un nav ieradusies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu. Tiesa nekonstatēja panta trešās daļas punktos noteiktos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

MOTĪVU DAĻA

Iepazinusies ar prasības pieteikumu, tam pievienotajiem pierādījumiem, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu (*A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp.).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

No prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un lietas materiālos esošajiem dokumentiem izriet, ka prasības priekšmets ir zaudējumu piedziņa no ceļu satiksmes izraisītājas /pers. E/ (pirms uzvārda maiņas /uzvārds/).

Ar lietas materiāliem pievienoto izziņu par ceļu satiksmes negadījumu apstiprinās, ka Vācijas prasību kārtošanas sabiedrība „Interschaden" GmbH pieteikusi 2005.gada 20.jūnijā regresa prasību, sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu 2004.gada 2.oktobrī Vācijā, kā rezultātā ticis bojāts /pers. G/ piederošais transportlīdzeklis /TL marka/ ar Vācijas valsts reģistrācijas /reģ.numurs/, kā arī cietis vadītājs /pers. G/ un pasažiere /vārds uzvārds/. Ceļu satiksmes negadījumu izraisījusi transportlīdzekļa /TL marka/ 323, ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ vadītāja un transportlīdzekļa īpašniece /pers. V/, ko apstiprina lietā iesniegtā izdruka no CSDD informatīvās sistēmas. Pieteikts lūgums atlīdzināt INTERSCHADEN GMBH 2004.gada 2.oktobrī notikušajā ceļu satiksmes negadījumā radītos zaudējumus, un piemērojamos administrēšanas izdevumus, pavisam kopā EUR 4667.85, t.sk. apdrošināšanas atlīdzība par transportlīdzekli un ārstēšanas izmaksas un noteiktās atlīdzības par prasības kārtošanu pret atbildētāju.

Uz ceļu satiksmes negadījuma izdarīšanas brīdi nebija veikta atbildētājas transportlīdzekļa /TL marka/ 323 ar Latvijas valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (turpmāk – OCTA).

Transportlīdzeklis ir paaugstinātās bīstamības avots, līdz ar to saskaņā ar ???? likuma 3.pantu, obligātās apdrošināšanas objekts ir transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai. Atbildētāja kā

transportlīdzekļa īpašnieka atbildības pamatā ir viņa pieļautā bezdarbība, jo no Civillikuma kopsakarā ar ???? likuma 3.pantu un Ceļu satiksmes likuma 20.pantu izriet transportlīdzekļa īpašnieka paaugstinātas rūpības pienākums, kas tajā skaitā ietver arī pienākumu nepārtraukti sekot tam, kur atrodas transportlīdzeklis un kas to vada, kā arī rūpēties, lai attiecīgā persona nepieļautu tiesību normām neatbilstošu rīcību.

Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība ir noteikta, nenosakot speciālus priekšnosacījumus zaudējumu piedziņas veikšanai, kā arī viennozīmīgi neprasa obligātu tiešu transportlīdzekļa īpašnieka vainu, lai iestātos viņa pienākums atlīdzināt zaudējumus. Tas ir saistīts ar to, ka transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības avots, pamatojoties uz ko tā īpašniekam atbildība var tikt noteikta, balstoties tikai uz risku, kuru transportlīdzekļa ekspluatācija rada apkārtējiem.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 42.pants nosaka, ka zaudējuma atlīdzināšana ārvalstniekiem, kā arī ārvalstu juridiskajām personām nodarīto zaudējumu atlīdzina Latvijas Republikas likumos un starptautiskajos līgumos noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar ???? likuma 51.panta otro daļu - no ???? Garantijas fonda līdzekļiem izmaksā zaudējumu atlīdzību starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos.

Gadījumā, kad ārvalstī nodarīti zaudējumi ar Latvijas Republikā reģistrētu neapdrošinātu transportlīdzekli, apdrošināšanas atlīdzība tiek izmaksāta saskaņā ar Zaļās kartes sistēmas Biroju padomes (Council of ?ur??u?, turpmāk - ZK Biroju padome; informācija par ZK Biroju padomi un visi normatīvie dokumenti, kas attiecas uz nacionālajiem birojiem, pieejami ZK Biroju padomes mājas lapā:www.cobx.org). Ģenerālajā asamblejā 2002.gada 30.maijā pieņemtajiem Iekšējās kārtības noteikumiem, kas grozīti ar ZK Biroju padomes Ģenerālās asamblejas lēmumu 2008.gada 29.maijā un kas spēkā arī CSNg brīdī (Internai Regulations spēkā esošā redakcija, turpmāk - IKN, pieejama ZK Biroju padomes mājas lapā: www.cobx.org sadaļā: Green Card System, Documents).

2003.gada 28.jūlijā Eiropas Kopienu Komisija (turpmāk - EKK) pieņēmusi Eiropas Savienības dalībvalstīm adresētu lēmumu Nr. 2003/564/EC, kam pielikumā pievienots daudzpusējais nolīgums starp Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu un citu asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem (Agreement between the national insurers' bureaux of the Member States of the European Economic Area and other Associate States, kas parakstīts 2002.gada 30.maijā un ir neatņemama lēmuma sastāvdaļa. Ar daudzpusējo nolīgumu dalībvalstis uzņēmās saistības pakļauties IKN, kas pievienoti daudzpusējā nolīguma pielikumā (minētais EKK lēmums, daudzpusējais nolīgums un IKN ir publicēti Eiropas Savienības oficiālajā laikrakstā Nr.L192 31.07.2003. un ir publiski pieejami ZK Biroju padomes mājas lapā:www. cobx.org).

Latvija daudzpusējam nolīgumam pievienojusies 2003.gada 1.novembrī, parakstot daudzpusējā nolīguma Pielikumu Nr.1 (ADDENDUM Nr.1 to the Multilateral Agreement between National Insurers ' ?ur??u? of the Member States of the European Economic Area and other Associate States dated 30th May 2002, publiski pieejams ZK Biroju padomes mājas lapā:www.cobx.org). 2003.gada 1.novembrī daudzpusējā nolīguma 1.pielikumu saskaņā ar 1997.gada 13.martā pieņemto Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu (Publicēts: Vēstnesis, 25.03.1997, Nr. 80) parakstījusi valsts pārvaldes iestāde - Latvijas Republikas Satiksmes birojs, kura saistību un tiesību pārņēmējs saskaņā ar ???? likuma pārejas noteikumu 10.punktu ir prasītājs. Saskaņā ar ZK Biroju padomes paziņojumu daudzpusējā nolīguma 1.pielikums Latvijai kļuva saistošs ar 2004.gada 30.aprīli.

Saskaņā ar IKN 3.4. punktu, birojs visas apdrošināšanas atlīdzības izmaksas risina autonomi, ievērojot tos tiesību aktus, kas piemērojami valstī, kurā nelaimes gadījums noticis (šajā gadījumā - Vācijas tiesību aktus). Saskaņā ar minēto punktu birojam, kurš administrē lietu (šajā gadījumā - INTERSCHADEN GMBH) ir ekskluzīvas tiesības visos jautājumos, kas saistīti ar attiecīgās valsts nacionālo tiesību aktu skaidrojumu.

IKN 5.1.punkts paredz, ka pēc apdrošināšanas atlīdzības izmaksas un papildus zaudējumu, kas radušies saistībā ar prasības administrēšanu (piem., juridiskie pakalpojumi, transportēšana u.c.), atlīdzināšanas viena gada laikā no dienas, kad izdarīts pēdējais maksājums par labu cietušajam, tam, kurš administrē lietu (Šajā gadījumā - INTERSCHADEN GMBH), pa faksu vai e-pastu jānosūta prasība atlīdzināt minētos zaudējumus un atlīdzību par prasības kārtošanu biroja dalībniekam (apdrošinātājam) vai attiecīgajam birojam (šajā gadījumā prasītājai, jo transportlīdzeklis nav bijis apdrošināts). Minētajā punktā arī norādīts, ka atlīdzību par prasības kārtošanu, kas maksājama attiecīgajam birojam, nosaka ZK Biroju padome. Ar ZK Biroju padomes Ģenerālās asamblejas 2003.gada lēmumu Nr.2 (informācija par minēto lēmumu pieejama ZK Biroju padomes mājas lapā) tika noteikts, ka atlīdzība par prasības kārtošanu tiek aprēķināta 15% apmērā no zaudējumu summas, bet ne mazāk kā 200 EUR apmērā.

Saskaņā ar IKN 5.2.punktu LTAB jāapmaksā prasības 2 mēnešu laikā, skaitot no pieprasījuma dienas, pamatojoties uz ārvalsts biroja pieprasījumu, neskatoties uz to, ir vai nav saņemti dokumenti, kas apliecina zaudējumu apmēru un izmaksu cietušajam.

Prasītājs, atbilstoši INTERSCHADEN GMBH pieteikumiem, 2005.gada 10.augustā pieņēmis lēmumus Nr.05/2005, Nr.06/2005 un Nr.07/2005 par summas EUR 4667,85 (1583.56+ 1904,02+ 1180.27) apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

Pamatojoties uz ???? likuma 44.panta otrās daļas 2.punktu un 51.panta otro daļu, kā arī IKN 10.punktu, kas paredz, ka birojiem, pamatojoties uz pilnīgu savstarpīgumu, jāgarantē visu saskaņā ar IKN nomaksājamo summu atlīdzināšana, kas izriet no jebkura nelaimes gadījuma saistībā ar transportlīdzekli, kas parasti atrodas tās valsts teritorijā, kas atrodas katra no šo biroju kompetencē, neatkarīgi no tā, vai transportlīdzeklis ir apdrošināts vai nē.

Prasītāja veikto apdrošināšanas atlīdzības maksājumu apliecina pievienotais 2005.gada 15.augusta maksājuma uzdevums Nr.31.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka ikvienam ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Prasītājs uz atbildētājas deklarēto adresi un zināmo adresi Amerikā 2005.gada 21.novembrī, 2005.gada 29.novembrī, 2012.gada 2.augustā, 2012.gada 8.augustā, 2013.gada 23.maijā nosūtījis pretenzijas un brīdinājumus par labprātīgu zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu, brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītājs nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktam, par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētājam būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti.

Tā kā atbildētāja labprātīgi parāda summu nav atmaksājusi, prasītājs atbilstoši 2008.gada 3.novembra Sadarbības līguma Nr.00910-10-08 nosacījumiem, OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punktu un izsniegtajai pilnvarai pilnvarojis SIA „Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētājas iepriekšminētos zaudējumu, līdz ar ko radušies papildus zaudējumi EUR 86.08 apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā.

SIA „Julianus Inkasso Latvija" 2015.gada 2.septembrī nosūtījusi atbildētājai pretenziju ar lūgumu līdz 2015.gada 9.septembrim veikt zaudējumu samaksu, brīdinājis, ka pret viņu tiks celta prasība tiesā par zaudējumu samaksu, likumisko procentu un ar zaudējumu piedziņas saistīto izdevumu un tiesas izdevumu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Augstākās tiesas Civillietu departaments savā spriedumā lietā SKC-0093/2015 norādīja, ka Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.pants, kurā noteikts to subjektu loks, pret kuru apdrošinātājs vai Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgi celt regresa prasību, neparedz ierobežojumus attiecībā uz regresa prasības tiesības īstenošanu tikai trešajām personām

izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības summas apmērā. Pildot ar likumu noteikto pienākumu nodrošināt ceļu satiksmes negadījumā cietušo trešo personu interešu aizsardzību (Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 44. panta pirmā daļa), Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs Garantijas fonda līdzekļus izlieto ne tikai apdrošināšanas atlīdzības izmaksai, bet arī ar to saistītu pasākumu finansēšanai. Šie izdevumi tāpat kā trešajai personai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība rada prasītājai mantiski novērtējamu pametumu jeb zaudējumus *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.jūnija spriedums lietā SKC- 0093/2015).*

Tiesai nav pamata apšaubīt lietas materiālos esošos cietušām personām un tās automašīnai nodarīto zaudējumu aprēķinu, par ko prasītājs atbilstoši INTERSCHADEN GMBH pieteikumiem 2005.gada 10.augustā pieņēmis lēmumus Nr.05/2005, Nr.06/2005 un Nr.07/2005 par veikto EUR 4667.85 apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, ko apstiprina 2005.gada 15.augusta maksājuma uzdevums Nr.31.

Tiesas ieskatā, lietā pievienotie pierādījumi apstiprina, ka ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja ir atbildētāja, kas apliecina atbildētājas prettiesisko rīcību, kas ir cēloniskā sakarā ar prasītājam nodarītajiem zaudējumiem.

OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka apdrošinātāji izveido un Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs administrē Garantijas fondu. Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Savukārt OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punkts noteic, ka no Garantijas fonda līdzekļiem sedz izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar šo likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, un izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā.

OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punktā noteikts, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai - transportlīdzekļa līzinga gadījumā - līzinga ņēmēju, ja tas apdrošināšanas līgumā noteiktajā termiņā nav samaksājis apdrošināšanas prēmiju.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatējami visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi - notikušais transportlīdzekļa bojājums, visu citu zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp atbildētājas izdarīto nodarījumu un konstatētajiem zaudējumiem.

Lietas materiālos neatrodas un tiesā nav saņemti pierādījumi, ka atbildētāja minētajā termiņā būtu atlīdzinājusi prasītājam nodarītos zaudējumus, līdz ar to ir atzīstams, ka no atbildētājas prasītājas labā ir piedzenami atbildētājas nodarītie zaudējumi EUR 4667.85 apmērā par izmaksātajām apdrošināšanas atlīdzībām.

Tiesa arī atzīst, ka prasītāja izmaksātie EUR 86.08 SIA „Julianus Inkasso Latvija" ir atzīstami par zaudējumiem, kurus prasītājam ir tiesības atprasīt no atbildētājas, jo tie ir uzskatāmi par izdevumiem par zaudējuma atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto atlīdzību. Minētie zaudējumi prasītājam ir radušies tajā skaitā sakarā ar nepieciešamo dokumentu izprasīšanu un to apkopošanu, prasības pieteikuma sagatavošanu, nosūtīšanu, un atbildētājam ir pienākums tos atlīdzināt, ņemot vērā OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punktu.

Tā kā atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja aprēķinātos zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu EUR 4667.85 un par papildus zaudējumu fiksētās maksas EUR 86.08 apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā, kopā EUR 4753.93, ir piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

Prasītājs aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētājas arī likumiskos procentus 6 procenti gadā par laika periodu no 2015.gada 9.septembra līdz 2018.gada 24.janvārim par 867 kavētām dienām EUR 665.33 (4667.85 x 867 dienas X 0.016444/100 = 665.33).

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu, ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likuma. Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu.

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja noteiktajā termiņā nav samaksājusi prasītājam nodarītos zaudējumus, tādējādi prasītājam rodas tiesība prasīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus, kas saskaņā ar likumu ir seši procenti gadā.

Ņemot vērā prasības pieteikumā iekļauto aprēķinu, tiesa atzīst, ka likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināti saskaņā ar likumu, atbildētāja pretenzijas procentu aprēķinam nav cēlusi, tāpēc tiesas ieskatā likumiskie nokavējuma procenti EUR 665.33 apmērā ir piedzenami no atbildētājas prasītājas labā.

Prasībā lūgts atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no pamatsummas parāda.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa, tostarp, norāda prasītāja tiesības par laiku līdz spieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nenomaksātās piedzenamās pamatsummas.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Prasītājs ir veicis lietai pievienoto dokumentu tulkošanu, par ko veikts maksājums tulkošanas birojam SIA „Skrivanek Baltic" EUR 41.75 apmērā, ko apliecina pievienotais 2018.gada 7.februāra rēķins Nr.LV18/400617.

Ceļot prasību tiesā, prasītājs ir samaksājis valsts nodevu EUR 451.51 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3.20.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētājas prasītāja labā piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 451.51, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3.20, izdevumi par tulkošanu EUR 41.75, kopā tiesas izdevumi EUR 496.46.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41., 42., 97., 189-194., 199., 204.[1] , 208.[1], 208.[2] pantu tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību pilnībā.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu Biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr. 40008084453, zaudējumus EUR 4753.93, likumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 9.septembra līdz 2018.gada 24.janvārim EUR 665.33, un tiesas izdevumus - EUR 496.46, kopā EUR 5915.72 (pieci tūkstoši deviņi simti piecpadsmit euro un 72 centi).

Parāda summa ieskaitāma: Biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr. 4000808453, konts AS

„Swedbank", LV65HABA0551022538931.

Noteikt tiesības Biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr. 40008084453, par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos sešus procentus no simta gadā no parāda pamatsummas, ievērojot Civillikuma 1763.pantā minētos procentu pieauguma ierobežojumus.

Noteikt atbildētājai sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās, izskaidrojot, ka samaksu apliecinoši dokumenti par tiesas izdevumu samaksu jāiesniedz/jāpiesūta Vidzemes rajona tiesas kancelejai, Garā ielā 5, Valmierā, LV-4201.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas un pieejamības dienas tiesas kancelejā 2018.gada 11.septembra,Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Atbildētāja 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Seisuma